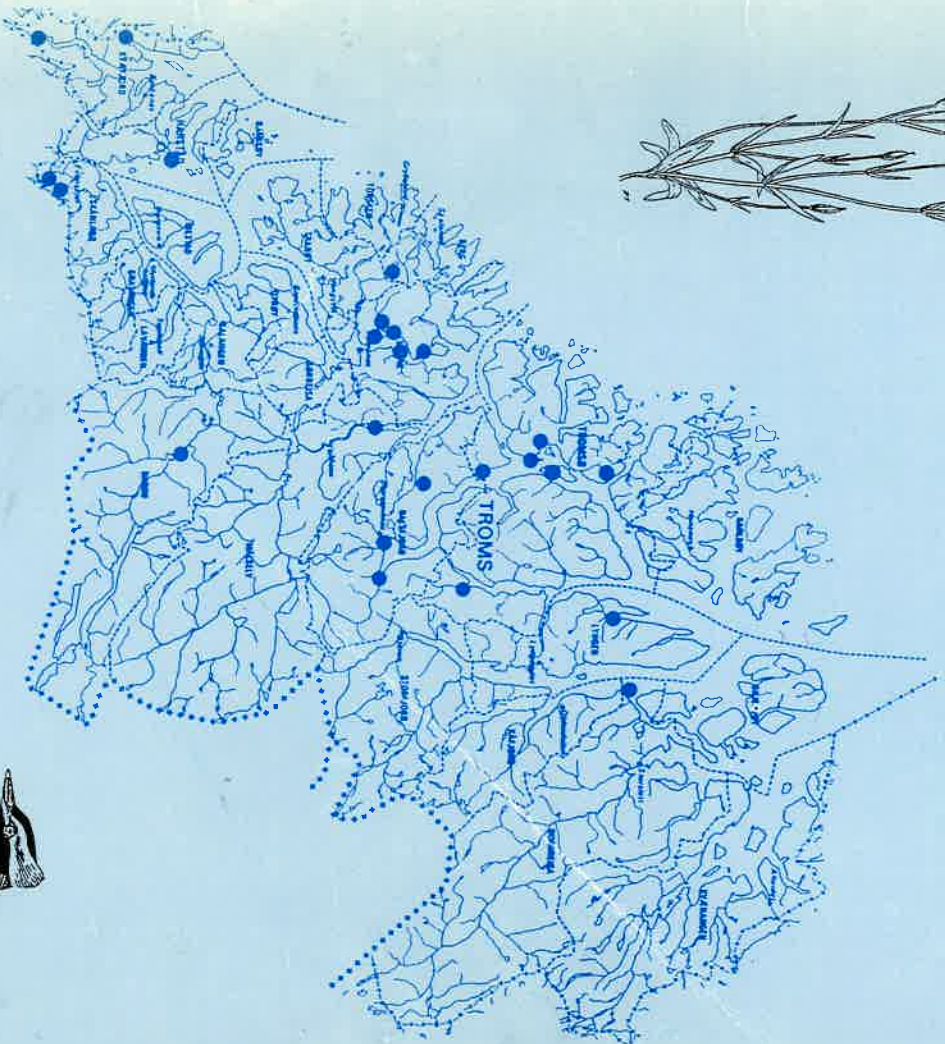

1041 ~~B7~~

UTKAST TIL VERNEPLAN FOR VÅTMARKSOMRÅDER I TROMS FYLKE

FYLKESMANNEN I TROMS
Miljøvernavdelingen 1989

Verneverdige våtmarksområder som ikke foreslås verna i verneplanutkastet

I dette kapitlet omtales en del verdifulle våtmarksområder som i dette planutkastet ikke er foreslått fredet. En del av disse områdene vil bli foreslått fredet i medhold av naturvernloven på et senere tidspunkt. Dette er nevnt i beskrivelsen av disse områdene. De øvrige områdene er av så stor verneverdi at de alle bør sikres gjennom den kommunale planleggingen i fylket.

Skorpa (709 daa) og Nøklan (402 daa) (lokalitetsnr. 2), Kvamangen, er 2 øyer som ligger i Kvamangen. Viktigste bergart på øyene er gneis, men det er også mye kalkstein og dolomittmarmor, særlig på Nøklan, som medfører både rik flora og fauna. På Skorpa er det bjørkeskog, furuskog (fildels kalkfuruskog), rikmyrer, heier og 12 ferskvann. På Nøklan er det også kalkfuruskog, dessuten bjørkeskog, heier og gressvoller. Skorpa utmerker seg som ei helt spesiell fugleøy i området p.g.a. mange ulike biotoper og mye ferskvann. Bl.a. hekker mange vadefugl-, sjøfuglarter og gås her. Nøklan er representativ for ei øy av denne størrelse i denne del av landet. Det er mest sjøfugl som hekker her. Området er nasjonalt verneverdig. Det er aktuelt å foreslå Skorpa/Nøklan fredet i medhold av naturvernloven i verneplan for kystregionen i Troms.

Kvamangsbøtn (lokalitetsnr. 3), Kvamangen, ligger innerst i Kvamangen. Ved utløpet av Njemenjaikufjækk er det et grusstrand- og sandstrandområde av nordlig type. Området er et middels stort typeområde med middels stor variasjon i sonering og vegetasjon (bl.a. ishavstarreng, salsiveng og rødsvingeleng) på strandeng. Denne lokaliteten er lite påvirket. Ved utløpet av Badajfækka er det også strandeng, men den er svært drålig utviklet. Dette området er beiteområde for flere arter ender, dessuten hekelokalitet for bl.a. artfugl. Kvamangsbøtn er viktig som fjærfellingsområde for bl.a. brunnakke. Området er lokalt verneverdig.

Mettevollan (lokalitetsnr. 4), Nordreisa, ligger ved innerenden av Oksefjordvatnet. Langs vannkanten er det sumpskog som grenser til dyrket mark. En del ender hekker i området. Ellers fungerer området som beiteplass for ender, vadefugler og sjøfugler. Området er lokalt verneverdig.

Mørli (lokalitetsnr. 5), Nordreisa, ligger ca. 10 km i luftlinje fra Storslett, på nordvestsida av halvøya mellom Reisafjorden og Stramsfjorden. Dette er ei sørvendt bukt med strandeng av svært subarktisk type. Det er et typeområde uten spesielle samfunn og med ufullstendig sonering. Artsutvalget er ordinært, men eskimomure og østerbottenstarr vokser her. Strandenga er noe påvirket. Området er lokalt verneverdig.

Reisautløpet (7.500 dekar, herav 1.200 dekar fastmark) (lokalitetsnr. 6), Nordreisa, omfatter områdene ved utløpet av Reiselva. Det strekker seg fra Sørkjosen flyplass støver til og med Pollen. Dette er et delteområde med store sandører. Utenfor ørene er det ei stor muddefjære. Deltet er oppbygd av løsmateriale som elva har ført med seg og senere har avsatt. I deltaets sørrende ligger store strandengområder i Pollen og Leirbukta. Innenfor strandengområdene er det tørre lyngmoer bevokst med bjørk og tilplantet med furu.

Strandengområdene i Leirbukta og Pollen er artsrike og har stor variasjon i vegetasjonstyper. Når alle aktuelle vegetasjonssamfunn på

strandeng i regionen forekommer her, med omfattende sonering for salteng, brakvannseeng og pøler. Artsutvalg og vegetasjonstyper viser nordlige, subarktiske trekk. Eskimoure er en subarktisk art som forekommer i store mengder. Reisautiløpet er den eneste større strandeng i Troms med arktiske/subarktiske trekk. Enkelte sørlige arter og samfunn opptrer imidlertid. Strandenga er derfor et møtepunkt mellom sørlige og nordlige strandplanter og -samfunn. Lørbukta er rikst på arter og vegetasjonssamfunn (i Pollen er det for det meste brakvannssamfunn). To samfunn finnes bare i Pollen og er viktige for at utvalget skal bli fullstendig. Det er strandmyr og fjørstrarreng. Foruten store arealer av typiske saltenger og brakvannsenger, opptrer det 3 mer sjeldne samfunn. Det er småsivaks som samfunnsdannende art i brakvannseeng, trådfjønnaespøler og sauløkkforstrand. De to siste samfunnene er sjeldne i Troms. To godt utviklede dreneringsystemer sørger for at de indre deler av strandenga nås ved storflø. Dette er det best utviklede dreneringsystemet som ble sett ved strandundersøkelsene i Troms og Finnmark. Forøvrig påvirkes strandenga av iserosjon. Reisautiløpet utgjør et av de beste eksemplene i Europa på nordlig boreal strandeng og dessuten er den et standardeksempel på dannelse av strandeng under våre topografiske og geologiske forhold. Strandengene i Reisautiløpet er internasjonalt verneverdige i botanisk sammenheng. Områdets viktigste funksjon for fuglelivet er som rasteplass under vår- og høsttrekket. Om sommeren er området beiteplass for store flokker gressender, fiskende og vadere. Området har mindre betydning som hekkeområde. Reisautiløpet er nasjonalt verneverdige som trekkområde for fiskende. Forøvrig er området regionalt verneverdige i ornitologisk sammenheng.

Det arbeides nå med planer for omlegging av E6 forbi Sørkjosen og Storslett. Så snart traséen er avklart, vil Reisautiløpet bli foreslått fredet som naturreservat i medhold av naturvernloven.

Langfjorbotten (lokalitetsnr. 8), Skjervøy, ligger i botten av Langfjorden på Arnøya. Dette er et område med tangvoll og strandeng. Det er både type- og spesialområde, og har grenseforekomst av havstrarreng. Området har i tillegg til grusstrand/tangvollvegetasjon både salteng, brakvannseeng og pøler, men soneringa er ufullstendig og artstallet lavt. Området er lokalt verneverdige.

Skiboten (lokalitetsnr. 9), Storfjord, ligger ved utløpet av Skibotnelva i Lyngenfjorden, like vest for tettstedet. Skibotndeltaet er et av de best utviklede elvedeltene i Troms. Det har midtveis store arealer med egentlig strandeng, og har i tillegg stor variasjon i vegetasjonstyper med hovedvekt på grusstrand. I tillegg finnes små områder av sandstrand og tangvoll. Foruten variasjon i vegetasjonstyper er verneverdiene knyttet til forekomsten av flere (7) sjeldne vegetasjonstyper, bl.a. ulike typer brakvannspøler, salturtsamfunn og skjøbuksturforsrand. Arts sammensetningen er noe sørlig (varmekjær). Artsutvalget er midtveis stort til størrelse med noen regionalt sjeldne arter som salturt, evjebrodd og en dårlig undersøkt rase av hesturumpe. Velutviklede grusstrandsoneringer finnes. Gradvist overgang fra ferskvannsrør til grusstrand er interessant og begynner å bli sjeldent. I Skiboten er denne overgangen delvis forstyrret av elveforbygging, men er ikke ødelagt. De mest ødeleggende inngrepene er grustak, vei, søppel og sig til området nord for utløpet; Guosgatta - Lapplassen. Videre er det planer om å legge E6 ned i fjærområdet. Avhengig av hvordan denne traséen velges, kan store deler av området reddes eller bli ødelagt. Dette er et spesialområde der flere arter har sin nordgrense (bl.a. salturt) og hvor vi finner flere spesielle plantesamfunn. Spesielt Guosgatta og Lapplassen er noe skadd av inngrep. Området